

EXPUNERE DE MOTIVE

Insolvența reprezintă starea patrimoniului debitorului caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile.

Legislația aplicabilă în domeniu este reglementată de **Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, publicată în Monitorul Oficial nr. 359/21.04.2006, cât și de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial nr. 944/22.11.2007.

Legea insolvenței nr. 85/2006 prevede o procedură generală și o procedură simplificată a insolvenței, făcând referire la starea de insolvență vădită și la cea iminentă.

Starea de insolvență este vădită atunci când debitorul nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți dintre creditori, în termen de 30 de zile de la scadență (art. 3 pct. 1 lit a).

În contextul actual al crizei financiar-economice globale, în România legea insolvenței reglementează relații economice și juridice între creditori și debitori. Reglementările actuale ale legii presupun termene extrem de reduse pentru declanșarea procedurii de insolvență asupra unui debitor în condițiile în care relațiile comercial contractuale pot presupune plăți între parteneri la 90-120 de zile. Una dintre problemele cele mai acute, legată de criza financiar economică este accesul la creditare. Acest lucru presupune o întârziere a plăților către creditori fapt care poate declanșa un proces în avalanșă a situațiilor de insolvență.

În plus, valoarea prag de 10,000 ron este extrem de scăzută, această valoare presupune teoretic ca cel puțin 80% dintre firme să se afle în situații de insolvență. Anul acesta economiștii Băncii mondiale estimează că un procent de 25 % din firmele românești vor intra în faliment.

Legea insolvenței, modificată, poate preveni în mare parte situații care ar duce la o serie de falimente în lanț, falimente declanșate în mod artificial de reglementările prea stricte ale Legii insolvenței (fără modificări).

În consecință, propunem următoarele modificări ale Legii nr. 85/2006:

- Modificarea art. 3 pct. 1 lit. a în următoarea formulare: **„insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 120 zile de**

la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori’;

- Modificarea art. 3 pct. 6 în următoarea formulare: **„prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 120 zile;**
- Modificarea art. 3 pct. 12 în următoarea formulare: **„valoare-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 ron, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/ pe salariat;**
- Modificarea art. 86 pct. (6) „Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, în procedura simplificată, precum și în cazul intrării în faliment în procedura generală, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoarei se va face de urgență de către lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. Lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare” în sensul abrogării acestui punct;
- Modificarea art. 151: **„Prin excepție de la prevederile prezentei legi, regiile autonome nu pot forma obiectul intrării în insolvență.**

De asemenea, cu privire la art. 143, considerăm că infracțiunea trebuie să fie cuprinsă în noul Cod penal sau într-o lege specială, pentru ca debitorul să poată fi tras la răspundere penală.

INIȚIATORI:

- deputat PD-L Daniel BUDA
- deputat PD-L Ioan OLTEAN
- deputat PD-L Ioan Nelu BOTIS

